

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara non contraxit peccatum originale, n. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

ritatis; estque verè, ac propriè p. peccatum: ita vt ex S. Thoma 1. p. q. 89. art. 1. inducat, vt loquuntur Theologi, maculam secundùm quid & reatum pœnæ temporalis, estque dispositio ad mortale: quæ commemorare placuit propter eam, quæ dicturi sumus. Sed Virgo sanctissima ab omni labe peccati tum originalis, tum actualis, siue mortalis, siue venialis, diuino priuilegio perpetuò fuit immunis: ergo nulla unquã ratione à Deo fuit diuisa, sed semper in eo firmata.

DEIPARA NULLVM ADMISIT peccatum actuale.

3 Virginem autem purissimam nullo unquam peccato inquinatam fuisse, breuiter ostendamus: & priùs quidem de actuali, tũ de originali: neque enim animus est ex professo hãc instituire disputatione, sed ea tantùm, quæ ad propositũ à nobis tractationem facere videbuntur, attingere, vt liquidò appareat, Virgini hanc sedis firmitatem non detulisse, imò in hoc non solum homines, verùm etiam Angelos superasse.

Quod igitur spectat ad peccatum actuale, tum mortale tum veniale, apud Catholicos factis constat, Virginem sanctissimam ex speciali Dei priuilegio nullã aliquãdo culpam, ne leuissimam quidẽ, commississe, quicquid dicant hæretici, quibus illud Ambrosij epist. 5. adit. Romanæ rectè congruit: *Clandat, inquit, ora sua perfidia, obmutescat, ne matrem Domini aliquo audeat temerare conuicio.* Contra quos egregiè scripsit Canisius noster in eo opere, quod de B. Virgine Maria edidit lib. 1. c. 10. & alij complures, licet enim, vt h. b. et facium Concilium Tridentinum sessi. 6. cap. 11. in hac mortali vita quantumuis Sancti, & iusti in leuia saltem, & quotidiana, quæ etiam venialia dicuntur, peccata quandoque cadant, Virgine tamen ex speciali Dei priuilegio omnia venialia vitasse, est de fide quod testatur sacrum Concilium Trident. sessi. 6. cap. 23. cùm dicit *Ecclesiam de Virgine id tenere & Vega lib. 14. in Tripentin. capite 8. affirmasse definitum in Concil. Claremontano sub Vibano 11. & S. Thomas 3. parte quæst. 27. artic. 4. id probat.* Primò, quia si aliquando peccasset, non fuisset idonea Mater Dei. Secundò, quia, si cut honor parentis redundat in prolem Proverb. 17. ita ignominia matris redundaret in filium. Tertio propter singularem affinitatem, quam habuit ad Christum, qui ab ea car-

nem accepit: *quæ enim conuentio Christi ad Be- lia? 2. Cor. 6. Quarto, quia singulari modo Dei filius, qui est Dei sapientia in ipsa habitauit non solum in animæ, sed etiam in vtero; & tamen Sap. 7. dicitur: In maluelam animam non intrabit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis: & ideo concludit S. Tho. Virginem nullum peccatum actuale, nec mortale, nec veniale commisisse, vt sic in ea impleatur, quod dicitur Cant. 4. *Tota pulchra es amica mea, macula non est in te:* hæc ex S. Thoma.*

Augustinus in lib. de natura, & gratia ca. 40 De sancta, inquit, *Virgine Maria propter honore Domini nullam prorsus eum de peccatis agitur, habere volo questionem, inde enim scimus, quod ei plus gratia collatum fuerit, ad vincendum omni ex parte peccatum, quod cõpere ac parere meruis eum, quem constat nullum habuisse peccatum.* ita Augusti. cuius locum ita legendum animaduertit Iansenius capit. 50. Concordiæ ex quodam antiquo codice catenæ aureæ.

Bernardus Epistol. 174. multa in hanc sententiam dicit, & inter alia: *Decuit, inquit, Reginam Virginum singularis priuilegio sanctitatis absque omni peccato ducere vitam, quæ dum peccati, mortisq. pareret peremptorem, munus vita, & in ista omnibus obtineret.* sermone 2. de Aff. Absis, inquit, *vt propriè quicquam inquinamenti domus hac aliquando habuisse dicatur, vt in ea proinde scopa Lazari quareretur.*

S. Bonauentura in 3. distin. par. 1. quæst. 1. Congruerat, inquit, *Adiucatum generis humani, vt nullum haberet peccatum: congruebat, vt Virgo ita vinceret Diabolum, vt nec ei succumberet ad modicum, congruum etiam fuit, vt sic esset immaculata mente, sicut intemerata carne.* Et hæc satis sint ad hoc confirmandum: siquidem Patres, & Scholastici cum D. Thoma in 3. par. quæst. 27. & in 3. sentent. abundè in laudem Virginis hanc veritatem confirmant, vbi etiam aliquorum Patrum dicta, qui interdum aliquid in contrarium dicere videntur, explicant, & in nostrum sensum interpretantur.

DEIPARA NON CONTRAXIT peccatum originale.

4 Quod verò spectat ad originale peccatum, nos supponimus ex communi omnium fere Theologorum nostri æui consensu, Virginem sanctissimam ob originali labe fuisse præseruatam; & hoc ita apud eos receptũ, vt nequaquam ex instituto, & accuratè hæc

2. Cor. 6

Sap. 7

S. Thomas

Cant. 4

Ratio S. Augustini

Auguſtini

Iansenius

Ratio Bernardi

Ratio Bonauentura

Ratio Bonauentura

S. Thomas

B. Virgo originale peccatum non contraxit

originalis peccatum non contraxit

non contraxit

Virgo
fatus in
vrim
ani aff
silatur
bran. 4

Virgo nec
originali,
nec actuali
peccato
inquinata

Virgo ne
veniale
quidem
commissit

Ambrosij

Canisius
probat
ex Conciliorum
auctoritate

Concil.
Trident.
sessi. 6.
idem ra
nonibus
fundatur
Vega

Conc. Cla.
rationes
S. Thoma
Prove. 17

quæstionem mihi tractandam, sed potius Lectorem ad Theologos remittendum præterea: aliqua tamen, quæ nostræ disputationi visa sunt opportuna, afferre operæ pretium existimaui. Itaque dicemus, B. Virginem, quia Mater Dei futura erat, singulati privilegio, & copiosa gratia ita occupatam fuisse, atq; præuentam; vt originale peccatum minimè contraxerit, sicut ex S. Thom. 1. p. q. 6. art. 3. & ex August. lib. 12. de Ciuitate cap. 9. *Deus Angelos (verba sunt S. Augustini) cum bona voluntate id est cum amore casto, quo illi adhaerent, creauit: simul in eis condens naturam, & largiens gratiam, quod idem de Adamo docet S. Tho. 2. p. q. 95. art. 1. ita in eodem instanti, quo animâ Virginis creauit, gratia iustificante ex vi passionis Christi præuise, eam repleuit; nec permittit eam contrahere peccatum originale; sic enim decebat dignitatem Dei, qui futurus eius erat filius, sic etiam decebat dignitatem talis Matris. Et hanc Virginis Conceptionem dignissimam, vt in Antiphona eius festi dicit Ecclesia solemnè ritu ex instituto Ecclesiæ celebramus, nimirum Conceptionem ipsam, eo, quod sancta fuerit, vt pluribus probat Suarez 2. tomo in 3. par. disp. 3. sect. 5. ex Extrauagantibus Sixti IV. de reliquijs, & ueneratione Sanctorum, ubi Pontifex in Extrauaganti, Cum præcella, Dignum inquit, quin potius habitum reputat vniuersos Christi fideles, Omnipotenti Deo de ipsius immaculata Virginis Conceptione mira gratias, & laudes referre, & instituta propterea in Dei Ecclesia Missas, & alia diuina officia dicere, & vt illis intersint, indulgentijs, & peccatorum remissionibus mutare. hæc ibi; & plurimas indulgentias concedit in hac festiuitate, ea ratione, quæ ibi scribitur, piè colentibus, quas constitutiones sacrum Concilium Trident. sess. 5. obseruandas præcepit. Adde in Ecclesia, teste Suarez loco citato, instituta esse, & approbatam religionem in honorem immaculatae Conceptionis, cuius regulam, & institutum probauerunt Alexan. VI. Iulius II. Leo X. concedendo priuilegia, vt videre est ex cõpendio Mendicantium verb. excommunicatio. §. 18. & verb. Conceptio. §. 10. 12. & 13.*

S. Thomas August.

S. Thomas.

Suarez

Sixti IV

Concili. Trident.

Conceptio Virg. antiquissimū Fest. christianorū

liqua B. Virginis festa antecedit, & quamuis à Damasceno orat. 3. de Natiuit. Virginis natiuitas dicatur festorum anteambulo, & mysterii Christi præludium. *Oportebat enim, inquit, prius palatium parari, atque ita Regem ad esse: & quamuis Petrus Damianus in serm. de Natiu. Virg. nationem eiusdem appellat primam festiuitatem Christianorum, id tamen dixerunt, quia tunc nondum erat per vniuersam Ecclesiam institutum festum Conceptionis. Sanè S. Vincentius serm. 2. de Natiu. Virg. Angelos statim celebrasse festum Conceptionis affirmat his verbis, Non credatis, inquit, quod fuerit sicut in nobis qui in peccatis concipimur, nascimur & nutriamur: sed statim postquam corpus fuit formatum, & anima creata, tunc fuit sanctificata: ideo fit festum de eius sanctificatione quia facta est lux, scilicet sanctificationis in ea & statim Angeli in caelo fecerunt FESTVM conceptionis, ita S. Vincentius.*

6. Possè meam sententiam auctoritate plurimorum Patrum, qui apertis verbis docent, Virginem ab originali peccato præseruatam confirmare, ita enim docet Damascenus pluribus in locis, Cyrillus Alexandrinus, Ildesph. Idiota, B. Laurentius Iustinian. & alij, sed peculiariter Petrus Damianus ser. de Assumpt. Caro, inquit *Virginis ex Adam sumpta, maculas Adæ non admisit sed singularis cõ. inuenta puritas in candorem lucis aeterna conuersa est. Ildesph. antiquissimus auctor natus anno 610. doctif. & Deiparæ studiosissimus in lib. de perpetua uirginitate, & parturitione S. Mariæ sic ait: B. Virgo Maria nisi in uero matris sanctificata fuisset, minimè eius natiuitas colenda esset. Nunc autem, quia auctoritate totius Ecclesiæ dignè ueneratur, constat eam ab omni peccato originali fuisse: per quam non solum maledictio Eua matri soluta est, uerùm etiam benedictio omnibus condonata. nullus ergo quando nata est delictis subiacuit, nec originale peccatum in uero sanctificata contraxit. hæc ille, quod testimonium Ildesph. ad uerbum asserti Vincentius Beluac. in spec. hist. lib. 6. ca. 65. & lib. 7. cap. 22. qui paulò ante tempora S. Thomæ scripsit, nam speculum historiale absoluit anno 1244. vt videre est lib. 31. spec. hist. cap. 105.*

Cõfirmare similiter possè auctoritate P. P. qui simpliciter ab omni eâ culpa liberâ prædicat vt August. Cyprian. Ambr. Hieror. Sophron. Richard. &c. quor. alior. quoq; qui Virginem immaculatam, incontaminatam, Angelis puriorem

Dama.

Pe. Dan

S. Vincent

Authore

Patris

Immo

lata Virg

is cono

primo

Dama.

Cyprian

Idesph.

B. Laurent

S. A.

Iustin.

Pat. Da

Ildeph.

S. J.

Angust.

Cyprian

Ambr.

Sophron

Richard

riorem appellant; eorum etiam, qui per Virginem destructum originale peccatum, & dæmonis imperium affirmant. Verùm huiusmodi locos cum pluribus Scholasticis, & Academicis diligenter citat, & expendit Suarez tom. 2. in 3. p. disp. 3. sect. 5. & Canisius lib. 1. de B. V. & alij ex Theologis, ubi etiam auctoritates in contrarium allatas dissolunt, & reuelationes nonnullas diuinitus factas referunt, quas cum nonnullis casibus aduersis, qui contingere ijs, qui Virginem in originali conceptam docuerunt; vide apud Cornelium Schulingium in Bibliotheca Ecclesiastica circa expositionem missalis & breuiarij tom. 2. in festo Conceptionis. Nos breuitati studentes hæc omnia in præsentia omitimus. Nonnullas reuelationes de hoc festo afferemus Tract. de f. s. t. ubi de festo Conceptionis. Aliquas solum rationes, nec non figuras huius mysterij ex sacris literis petitas afferemus.

7 Prima ratio sit, peccatum originale à nobis in conceptione nostra contractum verè est peccatū, & mors animæ; & qui illud habet Dei est inimicus, filius iræ, seruus & captiuus satanæ, vas immundum & abominabile, & verè dicere potest: *Ecce in iniquitatibus concepit me, & in peccatis concepit me mater mea;* quod si in eo decedat, nunquam Deū videbit. Quare S. Augustin. tract. 44. in Ioan. agens de cæconato, & quomodo per peccatum originale efficiamur, ex Apostolo, *filij iræ, inferi: Si, inquit, filij iræ, filij vindictæ, filij pœnæ, filij gehennæ.* ita Augustin. Quo posito ex dem rationes, quas supra attulimus, quibus S. Thom. 3. p. q. 27. art. 4. negat Virginem commisisse aliquid veniale, proportionem quadam probant etiam caruisse originali: siquidem tot mala, & abominaciones secum affert originale, vt ne tantillum quidè temporis dicendum sit Virginem sub satanæ dominio, & filiam iræ, Dei inimicam, & abominabilem fuisse: etenim sicuti ibi dicebat S. Thom. Virginem si peccatum veniale commisisset, non futuram fuisse dignè idoneam matrè Christi, & ignominiam matris in filium redundare, quod ipsum habet Bonauent. in 3. dist. 3. p. 1. art. 2. q. 3. ad 3. Idè proportionem suam dicere possemus, si originale contraxisset. & Cordubensis l. 1. q. theol. q. 49. ait Virginem potius eligere debuisset carere originali peccato, quàm esse matrem Dei; quia si præcisè hæc considerentur, magis est detestanda culpa, quàm carentia cuiuscunq; boni, ergo Deus, qui Virgine

ad tantam dignitatem euexit, credendus est illam etiam ab hac foeditate præseruasse. & Suarez lo. cit. sect. 5. affirmat maiorem maculam esse originale peccatum, quàm aliquid veniale; illud enim fecit hominem subditum dæmoni, & nosfer Azor l. 4. c. 33. q. vlt. simpliciter vult grauius, & deterius esse originale peccatū, quod à Deo separat, quàm veniale.

Secunda ratio; regula est Augustini l. 5. contra Iulianum cap. 9. cum qui grandioris ætatis peccatum actuale non commisit in infantili ætate, nec originale contraxisset; sed Virgo sanctissima ex Concilio Tridentino, vt dixi, & ex ipso Augustino nullum actuale commisit; ergo nec originale contraxit.

Tertia ratio, certum est Virginem ex peculiari priuilegio potuisse à labe originalis peccati præseruari, quod ij etiam, qui contrarium sentiunt, vt Caietanus opusc. de Concept. c. 3. vlt. fatentur: sed hoc maxime matrem Dei decebat, iuxta illud Psal. 92. *Domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudine dierum:* quod de Virgine sanctis, per Domum Dei significata, vt c. 6. dixi, intelligendum existimat Bonauentura in speculo cap. 8.

8 Et sanè vnum ex præcipuis priuilegijs, quæ quis optare posset, illud est, vt creatus ierit in gratia, & perpetuè in illa perseverauerit; ergo dicendum est hoc priuilegium non fuisse Virgini denegatum; præsertim cum Angelis sanctis fuerit concessum; & Adam ipse creatus fuerit in gratia, licet per peccatum eam amiserit, & per pœnitentiam iterum recuperauit. Nullū autem gratiæ donū puræ creaturæ concessum est, quod Virgini non fuerit collatum vt c. 5. fusè ostendimus. Nec est dicendum Deum noluisse; cum enim Deus futurus esset eius filius, eam honorasse piè credendum est. De quo Augustinus loquens de Assumptione Virg. in l. de Assumptione: *Lex, inquit, honorem Patris præcipit, prius est credere singulari saluatione eam in morte, & speciali gratia honorasse:* Idem ex paritate rationis dicendum videtur in Conceptu, quod à peccato originali liberata sit, & Hippolytus orat de sanctificatione: *Qui dixit, honora patrem, & matrè, vt decretū à se promulgatū obseruaret, omnem gratiā matri, & honorè impendit.*

Quarta ratio, & est Mayronis leim. 2. de Conceptione Virginis, Spiritualis virginitas pro, vt creaturæ rationalis in eo posita est, vt nunquam per peccatum (quod est spiritualis fornicatio) à Deo recesserit, & in Satanæ dominium tran-

Suarez

Aug.

Secunda ratio Augustini.

Concil. Trid.

Tertia ratio.

Caietan.

Psalm. 92.

Augustin.

Hippolyt.

Quarta ratio.

Mayronis leim. 2. de Conceptione Virginis, Spiritualis virginitas pro, vt creaturæ rationalis in eo posita est, vt nunquam per peccatum (quod est spiritualis fornicatio) à Deo recesserit, & in Satanæ dominium tran-

transierit; per peccatum verò originale cor-
rumpitur virginitas animæ, quæ per illud verè
efficitur inimica Dei, & serua dæmonis, &
quamuis per gratiam præcedens corruptio tol-
latur, dignitas tamen virginea non reparatur,
licet enim per gratiam homo non sit peccator;
non tamen tollitur, quin possit dici peccato-
rem fuisse, sicut etiam in virginitate corporea
S. Mariæ Aegyptiacæ, quæ etiam si magna
gloria persuatur, & in resurrectione habitura
fit corpus integrum (vt ait Mayo) non tamen
aureolam virginitatis. Hoc posito, Christus tot
miracula natura fecit, vt in matre carnis inte-
gritatem non solum post partum, sed etiam
ante partum, & in partu suo seruaret, quæ ta-
men longè inferior est virginitate spiritali,
voluit etiam sepeliri in monumento nouo, in
quo nondum quisquam positus fuerat. quan-
to magis existimandum est, spiritalium Ma-
tris virginitatem voluisse, vt in eius anima dæ-
mon nunquam habitauerit. Quare Cyprianus
de operibus Christi Cardinalibus de Nat. Chri-
sti, vttramque virginitatem animæ, & corporis
in Deipara agnoscit; loquens enim de Virgine,
Illud, inquit, *vas electionis plurimum à ceteris
differens natura comunicabat, non culpa.* & mox,
*Vnde & matri plenitudo gratia debebatur, & Vir-
gini abundantior gloria, quæ carnis, & mentis in-
tegritate insignis, spiritali, & corporali; intus,
& extra Christi presentia seruebatur.* sic Cypri-
anus. & Damascenus orat. 1. de dorm. Gratia,
inquit, *abyssum inuenit Virgo, quæ duplæ Vir-
ginitatis nauem incolumem seruauerat, animamq;
non minus, quam corpus Virginem custodierat.*
Et Sophronius inter opera Hieronymi de As-
sumpt. Ideo, inquit, *immaculata, quia in nullo
corrupta.* & S. Bonauentura. Quicquid dicat de
Conceptione Virginis, eius tamen doctrina,
dum in Virgine negat veniale peccatum, im-
maculatam etiam Virginis Conceptionem
confirmat, nam in 4. sent. distin. 3. art. 2. quæ est.
1. *Congruum, inquit fuit, vt illa, quæ placuit Al-
tissimo aded, vt fieret eius sponsa, & Mater filij
Dei unigeniti, sic esset immaculata mente, sicut
insemerata carnis.* Ex quibus videmus omnes
tanti facere virginitatem animæ in Deipara
cùm tamen hæc virginitas per peccatum et-
iam originale amittatur. Et certè Deipara fi-
guratur in Rebecca, quæ præparata erat filio
Abrahæ, Rebecca enim dicitur fuisse hebraicè
Alma, quod significat non tantum virginem,
sed neque viro cognitam, & ita Virgo sanctis-

Mayro

Cyprian.

Damasc.

Sophron.

Hieron.

S. Bonaue.

Genes. 34.

fima anima, & corpore nulli cognita ad con-
cipiendum Christum accessit. Quod si Augu-
stinus lib. de Assumpt. probans Virginis assump-
tionem. hoc argumento vitur: *Si voluit, in-
quit, integrâ matre virginitatis seruare pudore,
cur non voluit incorruptam à putredine seruire?*
Et nos ex paritate rationis inferemus, cur non
magis voluit incorruptam ab originalis labis
seruare pudore, & foetore Quare Eccles. 24. *Ecl. 24.*
Balsamum non mixtum odor meus, applicatur
Virgini, in qua nullius labis foetore admixtus
vnquam fuit. Similiter & ei accommodare
possumus illud quod de diuina sapientia dicitur
Sap. 7. *Speculum sine macula: semper enim*
Deipara speculum fuit maximè tersum, atque
poliunt nulla macula inquinatum.

9 Quinta ratio, sicuti de Christo omnium
Redemptore Hebr. 7. dicitur: *Talis dicebat, vt*
nobis esset Pontifex sanctus innocens, impollutus,
segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis fan-
ctus, &c. Sic proportione quadam Virgo san-
ctissima, quæ futura erat apud Christum Ad-
uocata omnium vniuersalis, vt e 30. dicemus,
& per quam opprobrium à nobis tollendum
erat; congruum fuit, vt nulla labe, ne originali
quidem inquinaretur. Discrimen tamen ma-
ximum est inter Christum, & Virginem; Chri-
sto enim hanc sanctitatem ex vi conceptionis,
qua de Spiritu S. conceptus est, & ex vi suppo-
siti diuini conuenire: Virgini autem singulari
priuilegio ex vi meritorum Christi esse con-
cessam dicimus: cui rei optimè accommodan-
tur verba Vlpiani in l. Princeps. ff. de legibus:
Princeps, inquit, legibus subditus non est, Augustus
verò licet sit subditus, Princeps tamen eadè priuile-
gia illi concedit, quæ ipse habet. Hinc est, quod
Ecclesia in festis Virginis Lectiones, & Episto-
las ex ijs, quæ in sacris literis de diuina Sapien-
tia dicuntur, sumere solet; vt intelligamus pro-
portione quadam pleraq; ex ijs Virgini, singu-
lari Dei priuilegio esse cõcessa. Et verò in ma-
gnam hoc gloriã non tantum Christi eius filij
omnium Saluatoris cedit, vt dicemus, sed etiã
Angelorum, quorum ruinæ per Virginem re-
parantur, quicq; tali Regina in omnè æternita-
tè gloriabuntur. Quare (vt diximus) ex S. Vin-
cen. statim ac Virgo concepta, ac sanctificata
est, festũ Conceptionis celebrarunt ipsi Angeli
in cælis; imò hoc ad eximiam etiam hominũ,
ex quorum genere est, gloriã pertinet. Adde
homines peccatores ad eã omni puritate con-
spiciam & ab omni peccato alienam magnã
fidu-

Augu.

Ecl. 24.

Sap. 7.

Heb. 7.

Quinta

ratio, apud

Aduoca-

est ijs

Cap. 30.

S. M.

Goye

ablu.

Cõceptio

nis Chri-

sti, & Ma-

ria disti-

men.

S. T.

S. B.

Sur. Con.

in l. Prin-

cepti ff. de

legibus.

Rom.

z. C.

Bon.

prio in

Angeli

& hinc

nam glo-

ria ei hinc

S. Vincen.

Con.

Tri.

Rom.

fiduciam in suis peccatis concipere. & vis huius rationis colligitur ex Bernardi verbis supra citatis ex epist. 174 & ex Bonavent. in 3. p. dist. 3. art. 2. quæ st. 2. *Hoc*, inquit, congruebat Advocatum generis humanæ, ut nullum haberet peccatum, quod suam conscientiam remorderet: unde audiui narrari, quod ipsa eisdem persona revelavit, quod non reprehendebat eam cor suum in omni vita sua. *Congruum erat, ut Beata Virgo Maria, per quam aufertur vobis opprobrium, vinceret diabolum, ut nec ei succumberet ad modicum. Quare de ipsa exponit tam Bernardus, quam Augustinus illud, ipsa contret caput tuum: si ergo suggestio est caput diaboli, nulla suggestio ingressum, vel locum habuit in mentem Virginis.* hæc Bonaventura: ex quo ipse concludit, Virginem ab omni mortali, & veniali immunem fuisse, verum ea dem fere congruentiæ inferunt, ut dixi, ab originali quoque præservatam.

Accedit etiam S. Brigitta, cui reuelatum fuit, Virginem conceptam fuisse sine peccato originali, ut videre est in eius reuelationibus lib. 1. c. 9. & lib. 6. c. 49. & 55. Idem quoque affirmat Mechtildis in suis reuelationibus lib. 1. c. 10. Sed antequam ad figuras, quæ ex divinis oraculis idem confirmat, progrediamur, duo, quæ præcipue obijci possunt, quæ que nonnullos ex antiquioribus Scholasticis, præsertim S. Thomam, & S. Bonaventuram erga Virginem pietate maximè affectos permoverunt, ut negarent eam ab originali fuisse immunem, diluenda sunt. Primum est uniuersales factarum literarum, & aliquorum Patrum locutiones, quibus omnes ex Adam per feminalem, ut dicunt Theologi, generationem propagati, originale peccatum contrahere affirmantur exempli gratia ad Rom. 5. *Omnes in Adam peccaverunt, & similes. Secundum quia sequeretur Christum non fuisse Virginis Redemptorem, nam ex 2. Cor. 5. Si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. Atque que ut cauendum, ut ait Bonaventura in 3. dist. 3. art. 1. q. 2. *nedum matris excellentia ampliat, sed filij gloria minuat.**

Cæterum, primum nihil obstat, quia ex privilegio dicimus in huiusmodi uniuersalibus locutionibus Virginem non comprehendij; & sicut sacrum Concilium Tridentinum sess. 5. declarat se sub sua definitione uniuersali de peccato originali, in qua citat locum illum ad Rom. 5. non comprehendere Virginem sanctissimam: ita declarandi similes sacrarum li-

terarum locutiones dat facultatem. Similes etiam locutiones sunt de peccatis venialibus, cum dicitur: *In multis offendimus omnes* Jacob. 3. & tamen beatissimam Virginem ex sacro Concilio Tridentino sess. 6. can. 23. certum est nullum actuale commississe, atque adeò non includi in illis. & sicuti ex Dei maternitate colliguntur multa priuilegia à D. Thō. & alijs, quæ matrem Dei decent, ut sanctificatio in utero, extinctio fornicis, saltem in Annuntiatione, confirmatio in gratia, & reliqua: cur non etiam hoc quod, ut vidimus, mater Dei misericè decet, aliqui quoque ex Patribus eodem modo explicari possunt. Et certè si S. Bern. & S. Bonavent. & S. Thom. uniuersali Ecclesiæ instituto hoc festum celebrari tanto fidelium consensu vidissent, haud dubium, quin obuijs, ut dicitur, ulnis hanc sententiam complexuri fuissent: nam & S. Thom. cuius verba infra afferemus in 1. sen. dist. 44. q. un. art. 3. ad 3. expressè puritatem Virginis dicit esse maximam, quia à peccato originali, & actuale immunis fuit. & Bernardus in illa Epistola 174. ea quæ de peccato originali in Virginis conceptione dixit, vult absque præiudicio esse dicta; auctoritati, atque examini Romanæ Ecclesiæ omnia referens.

11. Secundum quoque facile diluitur; dicimus enim Virginem verè fuisse redemptam, quia nisi præservata esset, contraxisset peccatum originale: duplex enim est modus redemptionis ex Dionysio c. 8. de diu. nom. & August. in illud Psal. 85. *Eruisti animam meam ex inferno inferiori.* & Bern. in Cant. ser. 22. Primus liberando hominè ab hostibus captum. Secundus præueniendo jam capiendū, ne capiatur, iuxta illud Psal. 123. *Redemisti seruum tuum de gladio maligno, id est, seruasti ne occideretur;* & hic secundus modus est maioris gratiæ, & cæteris patibus, maioris potestatis. Et ideo ad maiore Christi gloriam facit, quòd matrem nobilissimo modo redemerit, & non permisit illam inquinari, ex qua carnè suscepturus erat: hæc enim præservatio ex vi passionis Christi ad æterno præuila facta est. Nam Apoc. 13. *agnus dicitur occisus ab origine mundi.* & 1. Pet. 1. De sanguine huius Agni dicitur. *Illum præcognitū quidem ante mundi constitutionem, manifestum autem nouissimis temporibus, ut omnia bona ante Christi aduentum præstita, eiusdem Christi meritis in diuina mente præcognitis tribuenda esse intelligamus.* Quare S. Bernardinus

Jacob. 3.

S. Thom.

Bernard.
Bonauen.
S. Thom.

Bernard.

Diluitur
secundum,
quoniam
Virgo fuit
redempta
Dionysio
August.
Psal. 85.
Bernard.
Psal. 123

Apoc. 13.
1. Pet. 1.

Christum Senensis tom 2. conc. 1. art. 3. cap. 3. Primogenitam Redemptoris filij sui Iesu, eam fuisse, & plus pro ea redimenda, quam pro omni creatura venisse dicit.

Virginitatis SYMBOLA. ET FIGURÆ EX SACRIS LITERIS deprompta, quibus Deipara Conceptio immaculata variis modis præsignificatur.

Ex variis **H**is expeditis, ostendamus ex variis epithetis virgini attributis, vel ex locis scripturæ, quæ Virgini accommodantur, addita aliqua brevi declaratiuncula Virginitatem sine peccato conceptam: quæ ad hanc veritatem illustrandam plurimum lucis afferre possunt.

Virgo est Primò, Virgo est Paradisus cœlestis secundum Adæ præparatus, ut dixi cap. 5. Cui Paradisus inquit Damascenus tom. 1. de Assumpt. Damasc.

Damasc. non patuit serpenti aditus, sicut patuit Paradiso terrestri. At verò patuisset serpenti aditus, si Virgo contraxisset originale peccatum; ideoque Virgo dicitur Hortus conclusus: immò etiam fons signatus, non tantum propter virginitatem, sed quia à serpente veneno suo illa infici non potuit Quare Sophronius serm. de Assumpt. de Virgine agens: Verò, inquit, Hortus deliciarum, in quo consistunt universa florum genera, & odoramenta virtutum, sicq; conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus: fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis, ex quo fons vita manat, in cuius lumine omnes vidabimus lumen: & infra: Hac est Hortus conclusus, fons signatus, ad quam nulli potuerunt aoli irumpere, nec penetravit fraus inimici, sed permansit sancta mente, & corpore, multis donorum privilegij sublimata, ita Sophronius.

Cant. 4. Et, ut rectè dicebat sanctus Andreas Apostolus Ægeus Proconsuli, & habetur in eius passionis descripta à Presbyteris Achaicæ: Sicut primus Adam ex terra immaculata formatus, ita & Christus ex Virgine immaculata, quod clarè habetur apud Abdiam in gestis S. Andreæ lib. 4. Sicut Adam, inquit, formatus ex terra antequam esset maledicta: ita & secundus Adam ex terra virginea nunquam maledicta.

Sophron. Secundò, Deus Genes. 3. priusquam primis parentibus poenas irrogaret, eùm malediceret serpenti dixit: Inimicitias ponam inter te, & mulierem, semen tuum, & semen illius, & ipsa inimicitias conteret caput tuum, & tu insidiasaberis calcaneo eius: quo in loco voci illi (muieris) præfigitur articulus tum in hebræo idiomate, tum etiam in greco, quod in latina lingua, quæ huiusmo-

S. Andr. Apost. di articulus non utitur, minime fieri potuit: articulus autem, ut plenius ostendimus in lib. 1. de septem Angelis cap. 6. & ut dicunt hebraicæ linguæ pentite Canisio lib. 1. de Beata Virgine Maria cap. 2. designat hoc loco non qualemcunq; sed certam quandam mulierem, id est, Virginem gloriosam, Dei consilio selectam ad procreandum semen illud benedictum, id est, Christum, quod uberius cap. 22. ex Cypriano & aliis probabimus. Et huius mulieris, quæ Redemptorem partura erat cognita, maximum fuit primis parentibus post peccatum in illa tantum afflictione lo amen: his autem verbis perpetuæ inimicitia inter hanc mulierem, & serpentem diabolum future denunciantur. At si Virgo contraxisset originale, tanè eo tempore, quamvis breuissimo, non habuisset cum dæmone inimicitias, sed ei fuisset subdita, quod præ aures per horreolent, hanc perpetuam Deiparæ cum serpente rartareo inimicitiam ostendit Thronus Salomonis eburneus, quo Deipara significatur: Eburnum enim est os elephantis perpetuam cum serpente gerentis inimicitiam ex Haignino, ut infra dicemus.

Abdias. Tertio, hæc quoque mulier benedicta caput serpentis contitura prædicatur: caput verò serpentis rectè intelligitur peccatum originale, fuit enim origo, & radix aliorum, & in unoquoque nostrum per originale diabolus non iecus, ac serpens capite immisso illi abitus per alia peccata nititur. Scio aliquos legere: ipse, id est, Christus, conteret caput tuum: sed vulgata cum Augustino, & aliis legitur: Ipsa, id est, Virgo sanctissima; verùm in idem recidit, ut cap. 22. dicemus: Ipsa enim per Christum caput tartarei diaconis obtinuit: sic ergo Virgo originale contraxisset, quo modo serpentis caput contitura diceretur? quare eleganter de hoc quidam cecinit?

Virgo per- Ergo Dei matrem scident contagia culpa? Hoc caput est anguis, sic teres illa caput? Ut mentio in ludis, quæ Holofernis ferocissimi hostis caput præcidit, & in Iahel, quæ Silaræ caput clavo transfixit, eam figuratam dicant. Et verò serpens Virginitatis calcaneus, id est, conceptioni, insidias moliturus dicitur, sed venenatum dentem huic calcaneo figere non valuit, quin potius caput ei conterendum præ-

perpetuas ha- dicit cum serpente i- nimitias conteret caput tuum, & tu insidiasaberis calcaneo eius: quo in loco vocis illi (muieris) præfigitur articulus tum in hebræo idiomate, tum etiam in greco, quod in latina lingua, quæ huiusmo-

Abdias. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu

Genes. 3. dicitur illam pedis, quam inter gradiendum naturæ ductu